Een patiëntenportaal als hulpmiddel voor meer persoonsgerichte zorg

Haio: CUELENAERE Maarten , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: BACHMANN Christian , CUELENAERE Luc , DE WILDE Bieke

Context: Naast het medische aspect zijn er heel wat niet-medische factoren aanwezig rond een persoon die een impact hebben op de gezondheid. In de wereld van de Evidence Based Medicine is er echter weinig ruimte gelaten om deze informatie te integreren in de dagelijkse praktijkvoering. Nochtans is deze essentieel om persoonsgerichte zorg te kunnen leveren. Eén van de grote struikelblokken is dat er op dit moment geen mogelijkheid bestaat om niet-medische informatie systematisch op te slaan in een medisch dossier. Een optie is om patiënten zelf niet-medische informatie te laten delen via een patiëntenportaal (PP).

Onderzoeksvraag: In dit onderzoek gaan we na of patiënten het belang erkennen van niet-medische informatie en hoe deze aan bod komt. Vervolgens kijken we hoe een PP in dit verhaal kan ingepast worden en waar patiënten de mogelijke voordelen zien. Hiermee proberen we een duidelijker beeld te scheppen hoe niet-medische informatie een bijdrage kan leveren tot meer 'person-focused care' (PFC).

Methode: De twee onderzoekers MC en RVH interviewden samen 13 chronische patiënten omtrent hun visie rond het belang van niet-medische informatie en hoe een PP kan helpen om deze informatie te delen met hun zorgverleners. De interviews werden kwalitatief geanalyseerd samen met onderzoekers DS en PB.

Resultaten: De participanten geven aan dat op dit moment niet-medische informatie voornamelijk op een spontane manier naar voren komt in het contact tussen arts en patiënt. De meeste van hen zijn bereid om actief niet-medische informatie te delen via een PP. Ze zien hierbij twee grote voordelen, voornamelijk wanneer ze een nieuwe arts raadplegen: (1) het kan hen helpen niet telkens opnieuw hun verhaal te moeten doen; (2) de deelnemers denken meer geloofwaardig bevonden te worden. Daarnaast kan het ook een ondersteunende functie bieden om snel tot de kern van het probleem te komen wanneer tijd beperkt is.

Conclusie: Patiënten erkennen het belang van niet-medische informatie om persoonsgerichte zorg te krijgen. Deze niet-medische informatie kent een sterke wisselwerking met de arts-patiënt relatie en continuïteit van zorg en samen vormt deze dynamiek de basis voor person-focused care. De patiënten in dit onderzoek staan open voor het ideë om deze informatie te delen via een PP. Ze zien voornamelijk een voordeel bij het starten van een nieuwe arts-patiënt relatie. Een PP zou echter enkel een ondersteunende functie hebben en mag er niet voor zorgen dat de arts-patiënt relatie aan belang gaat inboeten.